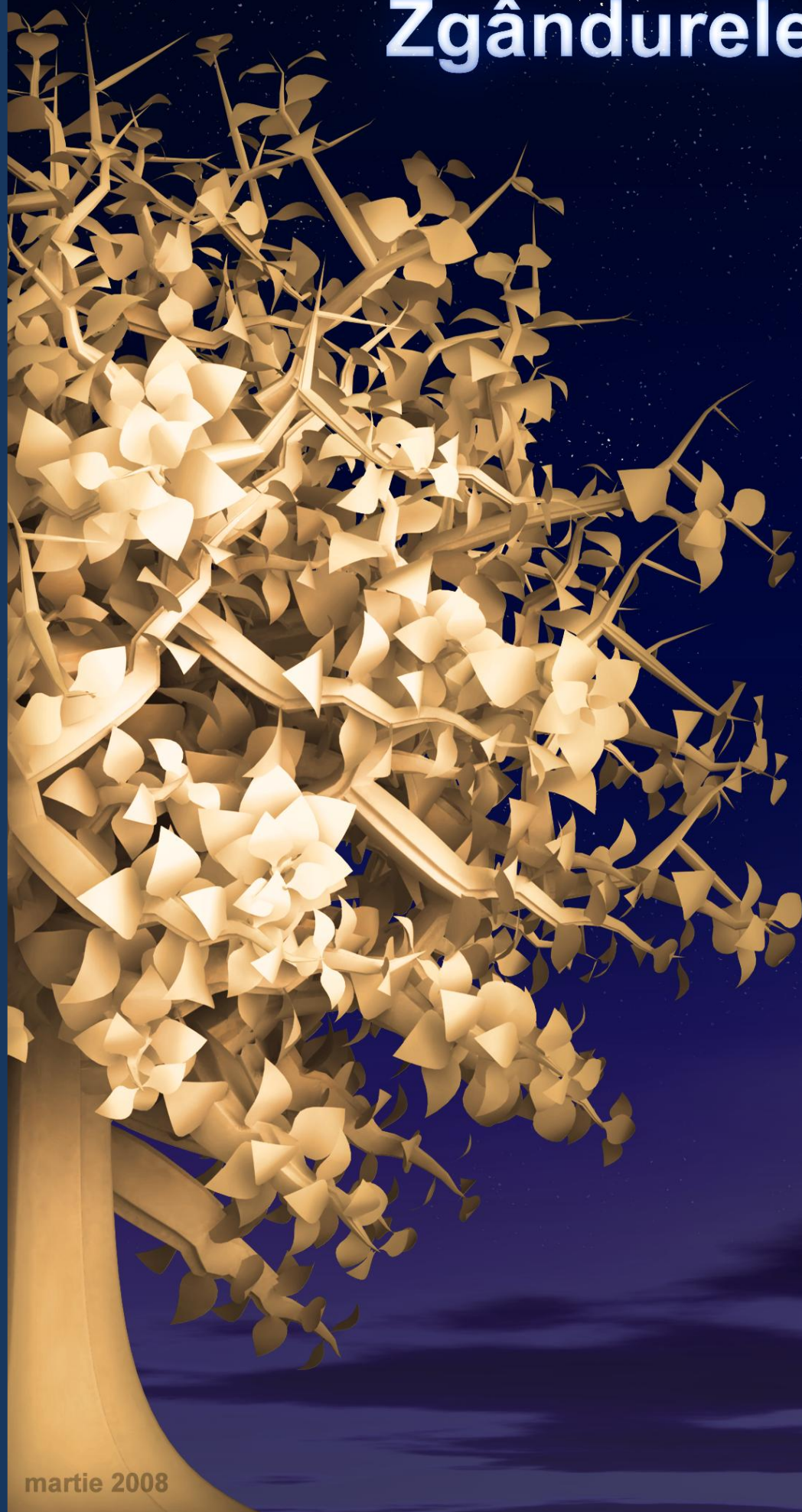

Marius Șucan

Zgândurele

martie 2008

www.robodesign.ro

Texte artistice

După ce am scris nenumărate dedicații radio, plăcerea de a scrie texte a rămas și s-a dezvoltat în a scrie texte mai mult, sau mai puțin, artistice. Acestea sunt inspirate de viața cotidiană.

Jarul rece (2007-12-01 14:08)

Încremenit între două extreme de posibile reacții, te afli acum neștiind ce să faci. După ce ai trecut prin jarul rece al lunilor, după ce sufletul a stat la rumenit îndeajuns pe frigarea ascuțită, înțelegi că nu poți cere ca lumina cea dintâi, din vremea genezei, să emane căldură și să producă fotoni și azi. Chiar dacă totul a început cu un avânt ce nu poate fi definit decât ca infantilo-naiv, acum, în ultimul ceas... liniștea frustrantă, tăcerea încăpățânată, au sugrumat stilul lacunar al magiei ce a fost și n-a fost. Factorii ce transcend limitele native omului, au prevalat încă o dată. Magia și inocența, căldura și bunătatea, toate au fost zadarnice, în ciuda strădaniei inșilor ce orizontali ar vrea să fie. Luna tot rece și pustie rămâne.

În dorințe, zgârcit încep să fiu...

Alb mai roșu (2007-12-01 13:48)

Alb. Totul e alb. Alb e cerul, albă e scoarța terestră. Văzduhul întreg s-a îmbrăcat într-o mantie albă, imaculată. Nourii albi au plâns cu lacrimi de cristal. Lacrimi reci imaculate. Alb vremelnice. Numai tu, roșu, pătezi albul. Dăre roșii, în timp, și riduri subțiri lași printre mărgăritarele reci și albe. Negru, e negru în sufletul tău. E un negru ce înghite totul. Singur, roșu în albul orbitor te afli.

Sau, e un trandafir alb, pur?

Văzduh transparent (2007-11-22 23:10)

În câmpul pustiit stau acum, și vântul extrem de rece îmi despică neuronii împărțindu-mi cortexul în două. În pustiul cristalin mă uit cu o sete inexprimabilă, mă uit în adâncul împrejurimilor și doresc să văd luminițe pe orizontul întunecat și cleios, dar nimic. Totul este stins și rarefiat, lipsit de esență și de ce-i mai bun pe lume. Un aer de dezmaț intelectual se simte venind din depărtare, trezindu-mi gânduri grele și temeri profunde. Nihilismul e pretutindeni. Secunde se succed sacadând pulsul, minutele cad pe rând ca niște tunete ce anunță iminența orelor unse ce au să vină... adevărind vremelnicia fiecăruia...

Metavăzul (2007-10-26 14:42)

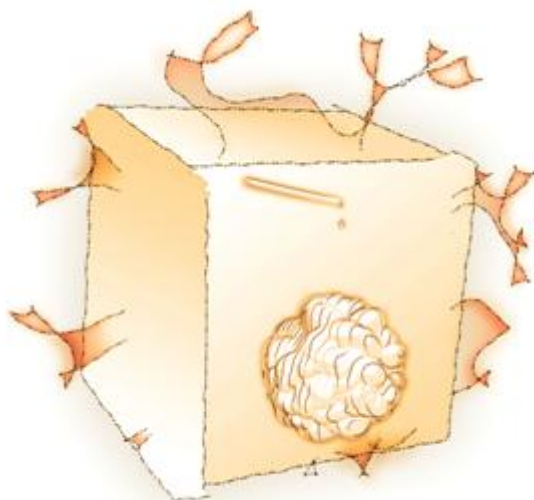
Parfumul contururilor schiței mă încântă prin vibrațiile neștiute odinioară. Dinamismul liniilor subțiri ce joacă un dans sublim pe foaie colorează acum minutele fugărite de slovele ce se scurg dintr-un izvor nesecat. Mii și mii de contururi trasate de natură formează o schiță fină din forme suple și gingașe. Vibrația simțurilor respectabile se face simțită prin textura lor. Armonia grațioasă a picturii constituite din aceste curbe formează o suprafață fină ce prinde culori și viață prin a lor mișcare. Sunt culori dulci ca o piersică fragedă și bine rumenită în zi de vară. Undeva jos, în vale, doi munți ademenesc aventurierii. Forma întreținută de linii plutește într-o lumină ce-i favorizează fotosinteza zi de zi. În bulgări fluizi se organizează materia în parfumul colorat de timpul vioi care trece și nu mai tace. Policromatica lucrării îți grăiește prin corzile unse de cerneala curată pe hârtia onorată de prezent. Cu un glas idilic, cuvinte firave și rotunde prin semantică, elementele din imagine-ți șoptesc. Doi aștri, plini de văpaie, strălucesc mai cu viață decât Luceafărul-Ciobanilor, încât întregul cer acum îți pare un întuneric absolut. Iar sus, pe creste - în planul schiței, un buchet de alte linii mătăsoase și mult prea subțiri, lucesc în ploaia caldă de fotoni. Sprintene sunt gândurile frumoase ce pun în mișcare mecanismele interioare și exterioare pentru ca acest desen animat să se desfășoare. O reală reverie ți se arată în timida ei splendoare ce-ți încântă sufletul și tot neamul impalpabil ce te definește. Pentru prima dată vrei să îți folosești simțul tactil pentru a înțelege mai bine această capodoperă unicat. În relief cauți acum înțelesul, dar găsești în umbra lui doar parfumul lăsat în urmă de peste zile. Vrei să știi cum e să strângi în ale tale palme puful hrăpăreț al fructului descris prin formule estetice. Drăgălășenia inexprimabilă a materiei ce ușor își schimbă forma, dar nu esența, face ca și poneii să se întrebe de-i bine, de-i rău, căci în a lor cub se află totul. Liniștea sporește magia, cuvântul îngărădește expresivitatea momentului, iar trecerea lunilor face ca flama să se epuizeze. Numai Cronos amplifică temerea.

Cu o floare, primăvară nu se face... sau poate...

Descoperirea (2007-10-25 20:20)

De când gândurile au început să îți fie picurate printre neuroni, știi că ești doar o apă curgătoare în întunericul profund, bezna fiindu-ți singurul amic existent. Simți și observi în tot și în toate că apa este tulbure, murdară, dar nu realizezi în profunzime acest lucru, nu vezi, fiindcă bezna îți îngreșește vederea. Dar, de când o crâmpie de lumină a străpuns pâcla din cubul tău, ai început să te vezi. O apă plină de particule de felurite forme dansează în văzul tău, slăbiciunea momentului te înspăimântă, iar la fund... o suprafață rânțedă și mult prea accidentată ți se dezvăluie în splendoarea ei supremă, făcându-te să-ți pui la îndoială propriul Big Bang. Cutremurat de lumina ce-ți dezvăluie crâncena priveliște, gheizere imense se formează în tine, în nucleul tău, determinând un dezechilibru de neînțeles în cubul tău aparent perfect. Iar când fragila glumină se epuizează, tu... în obscuritate, lângă bezna ta eternă, rămâi singur cu amintirea ce acum, în creier, neadormit te lasă în timp.

Apa trece, pietrele rămân.

Viitorul actualizat (2007-10-25 20:08)

În aerul cristalin de toamnă, o frunză leneșă ce-mi cutremură nepalpabilul cade în palma mea. Sub stejarul scortșos și învechit de atâta timp, stau eu singur privind lumea de pe câmpia pustie. Firele de iarbă ce acum și-au pierdut luciul din vară, în vântul blajin încearcă să danseze un vals pentru tine, dar acum prea târziu este. Pe cer, îți citesc fața de departe uitându-mă la prea palida lună, înțeleg că azi ești, iar mâine nu. În seara târzie, ca o pânză de mătase, minutele petrecute în nocturnele de vară, strălucesc acum pe cer vorbindu-mi de feeria din cub. Și totuși, o liniște fragilă s-a cuibărit pretutindeni, cu speranța candidă de a ține mult și bine. Doar clopotele din îndepărtare mai tună-n cord din când în când.

Gata, acum poți să respiri.

Intersecția trecutului și a viitorului (2007-10-25 19:53)

În întuneric, în cubul tău preferat, rădăcini îți cresc undeva, în abis. Vibrația imaterialului îți creează o stare de neliniște ce consternează chiar și efemeridele. Gândurile îți năpădesc din toate direcțiile, scufundându-te într-o lume paralelă ce-ți îngheață simțurile. Perpendicularitatea neuronilor ce-ți construiesc gândurile suprapuse în straturi cleioase te sfârșă în mii de bucățele mici care te rănesc cu fiecare secundă ce lent trece. Tu, în întuneric nu poți face nimic, ci răcnești și rămâi acolo. O minută îți naște în creier o feerie monocromă ce te face să înțelegi lumea ta. Pe bancă stai, iar trenul vieții îți trece prin față, într-un cadru de laborator, o lume construită pentru tine. Manipulabil ca o minge cu pete roșii,

vezi cum clipele trec în același timp cu acceleratul ce în viteză-ți șterge muchiile cubului. Încerci să schimbi ceva, nu poți... strigătele tale par o comedie mută din timpuri apuse. Astfel, rămâi pe stop într-o bulină.

Zidul de idei (2007-10-08 23:13)

Ar vrea... dar lumina nu-i surâde. Dorința-i este prea îndrăzneată. Lumea în care acum "ar vrea" nu este prielnică pentru acest lucru. Un nimic ar vrea, oricum. Condițiile impuse de legile nescrise, create de roțile societății construite în secole marcate de involuție și revoluție, nu permit ca acest "ar vrea" să se înfăptuiască. O flamă aprinsă îi menține dorința vie având menirea de a îi lumina gândurile. Azi, neștiut e că flamei ceara i se sfârșește, dar strălucește strașnic în întuneric din pricina unui spirit prea furtunos. Întreaga pseudoeuforie creată de magnetismul tacit dintre cele două elemente nedeterminate este o pură efemeră, o euforie ce cu siguranță subscrie teoriei haosului.

Sistemele angrenate în această piesă de teatru sunt malfunctionale. Astfel, intern, o combustie în surdină se va sfârși cândva, iar în exterior e liniște și pace precum a fost și va mai fi, nimic nu se știe.

... iar în final, n-ar mai vrea?

Pentru tine (2007-10-03 19:12)

Pentru tine... o lumină există. Ea pâlpâie fragil undeva. Nu e palpabilă și nici de găsit nu poate fi. De vrei să ajungi la ea, numai Cronos te poate purta la ea. Cu răbdare și pricepere, vei ajunge. Gestionează timpul cu abilitate și nu pune pe podium clipele efemere. Pe linia ce ți-o croiești în lume, luna și stelele, florile și copacii, să-ți fie prieteni buni. Hrănește-ți sufletul și inima-ți caldă cu frumusețea inestimabilă a bijuteriilor din natura ce acum lumea o sugrumă. Ocolește griul monoton și lumina falsă prezentă-n diferite forme, căci mult prea prețioasă-ți sănătate ți-o seacă. Iar de vrei să-ți îmbucuri neuronii, primește în dar cărțile lăsate în urmă de strămoșii prea-nvățați, căci ele te vor lumina și îți vor deschide ochii în a înțelege tainele lumii; din cuvintele armonios înșirate vei culege simțiri nebănuite. Gândurile transmise prin cuvântul scris, sunt rodul muncii lor. Sufletul să ți-l înțelegi, numai prin ele poți. Uită-te în exteriorul cubului tău, ca un vultur cu spirit extrospectiv, vezi ce mișcă, nu judeca pripit. Acționează după ce raționezi. Vezi

imaginea per ansamblu, observă conexiunile logice dintre evenimente și nu ignora detaliile, ordonează haosul. Pentru a merge pe această cale, necesar este ca mediul să ți-l cunoști cât mai profund. Cunoașterea e putere, iar puterea e rațiunea. Curajul și verticalitatea să-ți fie armele împotriva celor ce în drum îți stau. Nu te uita în întunericul lor, nu căuta lumina în ochii lor falși, ci urmează-ți gândul și simțirea. Nu asculta cum vântul ispititor îți cântă, ci ascultă-ți glasul inimii trecut prin filtrul rațiunii. O artă să faci din diplomatie pentru a evita grohăiturile lor insipide. În momentele tale grele, cu chibzuință să iei măsuri, fără ezitări și fără regrete. Iar de simți vreodată că speranța-ți seacă, eu mulțumit ți-o ofer toată. În lumea d-apoi,

apreciere vei avea de-n astă lume respect ai oferit. Și de vezi un om singur numărându-și minutele în stele, tu să știi că lumina lui se îneacă, iar timpul îl scufundă.

"... iar lumea a zâmbit."

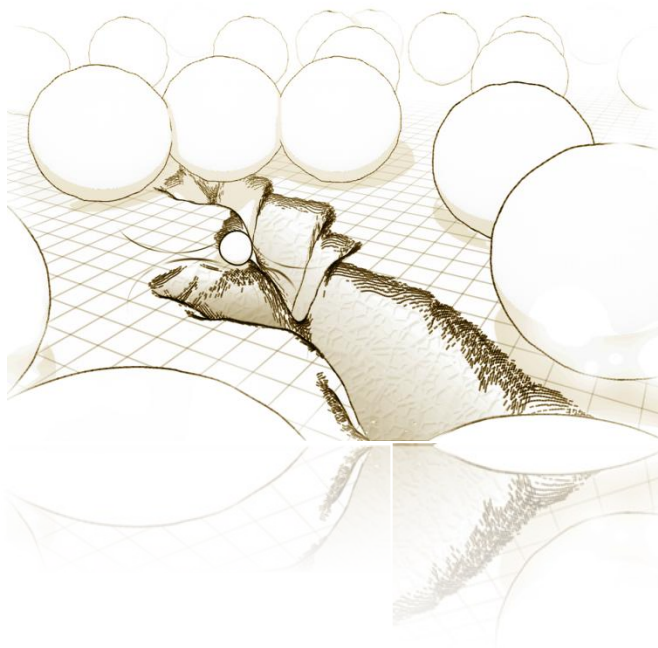
Necrăpabilul (2007-09-07 20:10)

Între doi pereți, o oglindă și o lumânare, creierul se afumă, iar lumea nu vede ce-i în cub. Lumină ori întuneric? Liniște sau furtună? Nimeni nu știe, nimeni nu pricepe. E o stare de confuzie ce se emană din literele afumate, o stare ce îneacă gândurile bune de altădată. Dorința e vie, motivația e moartă, iar cei de dincolo nu știu ce se prelinge printre ei, cântul sau cuvântul? Un cuvânt, doar atât e necesar ca cei ce trăiesc în această lume să închidă un ochi și să-și inhibe dorințele. O aparentă lumină plină de dorințe neștiute, la un metru distanță, pâlpâie în neștire închisă în aerul îmbâcsit ce se coagulează în jurul ei zi de zi. Doar cu o simplă dorință, un om neexistent face ca lumina să tremure în propriul ei cub. Fiecare își petrece minutele într-o prelungită stare de extaz întârziat, blocat parcă de trecerea timpului. Un astfel de timp nemilos face ca distanța să se prefacă în zid. Zidul se ridică, sensul se pierde, dar ideea rămâne. Doar introspecția face scrum prezentul efemerid, astfel o ultimă cuvântare n-are loc.

Just one click away.

Diviziunea (2007-08-20 15:13)

Te simți singur ca-n codru, în ciuda faptului că în jur e o hărmălaie de neoprit. Vrei și tu să intri în rând, să faci parte din gălăgie, dar condiția ta umană te împiedică. Ești cimentat pentru o veșnicie ca să te simți izolat. Tu dai voce gândurilor tale și chiar strigi, dar tu ești singurul care te auzi. O erodare lentă a spiritului tău se produce ca urmare a singurătății interioare. Menirea ta în viață, de a fi izolat și un element izolat pentru cei cu care intri în contact, te scufundă în apus. Trăiești din inerția imensă cu care ai fost înzestrat în minutele primordiale ale vieții ce acum o detești. Conștient de imensitatea metagândurilor tale încerci să te prinzi de mână, astfel încât să oprești înecul neuronilor. Ani și ani, un război tacit și rece se va menține, un război în care armele sunt cele două extreme ale gândirii omenești. Pe rând, iraționalul și raționalul, vor juca rolul de zmeu sau de zeu. Iar ca în orice război, cel situat între cele două forțe oponente, are de pierdut cel mai mult. Tu ești mediatorul.

Mai vrei să continui?

Înainte de mâine (2007-07-26 23:20)

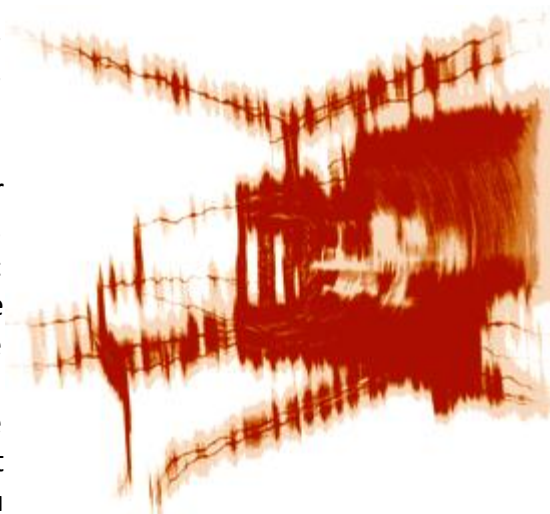
În umbra marelui Creator stai tu acum și te rogi a pagubă, sumbru și dezinvolt. Vorbele-ți vibrează prin țeastă străpungând gândurile ce acum-ți sunt singure pe stâlp. Murmurul profund și clar în peisajul gol al nopții cristaline, îngână o odă dedicată propriei ființe, particularizându-te prin egoismul prea nefericit. Programezi prin vocalele tale un cântec posac ce are să-ți spele creierii adormiți peste zile și nopți. Neînfricat de cel ce-ți umbrește calea verticală, continui pe orizontalul făgaș apucat în tinerețea-ți superficială, făgaș ce mâine te va cufunda în culori mate. Silueta-ți nedeslușită acum tremură la adierea celei mai mici frunze din copacul cel

înalt. Uitat de ceilalți, uiți la rândul tău de toți. Nepăsător, sub stelele înflăcărâte, aflat în beția divină, adormi lent, iar mâine o vei lua de la capăt și mai încrezut.

Noa, că super o fo'.

Elpis în transcendent (2007-06-20 13:17)

La lumina lunii din reflexia oglinzii realizezi că vrei ceva, simți nevoia urgentă de ceva, nu știi ce, dar vrei. Zile întregi, săptămâni ai știut că e ceva, dar acum o droaie de molecule încep să-ți iasă pe suprafață, membrele superioare-ți tremură. Literele carbonizate se scurg fără-de sens pe hârtia gălbejită, iar în firavele tale degete, înroșita sapă îți pare acum prea grea. Triști pereți intrați în rezonanță cu gândurile tale ce năpădesc printre neuronii ce se îneacă în materia cenușie, fac o muzică ce izgonește muștele îmbătrânite. Acum și aerul îți pare că se priește să îți asigure plămânii oxigenați. Brusc! O clipă divină de claritate devine eternă și poți să vezi în tine. Ce vezi? Știi ce este? E un gol adânc și profund în ființa ta. Un gol ce a crescut cu anii, iar acum stagnează ca să-l poți studia. Și tu stagnezi cu spor și nu mai poți face nimic chiar dacă acum înțelegi ce a fost și ce e. Acum vrei să faci ceva, nu se poate. Actualmente totul are o aura cu greutate sentimentală, totul este aparte. Mișcările-ți par un dans sublim în apă, un dans în care corpul nu se mișcă, ci rămâne pe loc rânjind parcă la ceva ce a fost. Respirația îți este de prisos. Sus și jos sunt totuna, iar stânga - dreapta sunt noțiuni arhaice. Culoarele s-au spălat toate. Albul și negrul s-au contopit într-o substanță atonă și eliptică de formă. Particulele de praf îmbibate de strigătul trecutului, în aer stau acum uimite de feeria monotonă a momentului. Fotonii înnebuniți de mirajul esteticii eternității uită să mai perpetueze lumina în unghiurile mai ascunse ale elementelor ce formează decorul sepiat. Timpul trece foarte lent, dar îți place. Te vezi cum ești înlocuit de un altcineva și totuși nu faci nimic. Stai perplex și încremenit pentru o eternitate suspendat în eterul imens. Trenul de gânduri interne în gară e oprit, a înghețat și vatmanul, și se zdrențește cu trecerea timpului efemerid. Ani și ani, secole și milenii trec prin tine, dar tu tot dispărut rămâi într-un punct fix. **Ai fost și tot crezi că ești.**

Reflexie în literă (2007-05-09 12:34)

În fața flămândeii oglinzi stau și îmi privesc gândurile reflectate în culori mate. Plouă în litere, și-n foaia galbenă se scurge timidul Cronos fără să lase urme printre rândurile șterse. Lumina din spatele degetelor încleștate pe creasta muntelui de rateuri solemne, vibrează în parfumul de călimară fără să trezească fotonii adormiți. Timpul se-ntrece cu cadența aritmică a cordului veșnic roșu de prisos. În dosul ferestrei, pe bolta înghețată ce stă să se prăbușească a leargă norii fugăriți de vânt, stârnind hohote printre florile îmbătrânite prematur. Numai tu, veșnicul copil, izbit de impalpabil, simți cum îți adoarme materia pe scaunul tronificat, scufundându-te într-o noapte subatomică... Veșted și aburit, praful se adună în straturi, sepificând mișcările lui Cronos.

Happy end.

Imposibilism (2007-05-05 12:34)

Venind dintr-o lume de un negru prea clar în noaptea cenușie, m-am pus a scrie pentru cei ce știu că nu există, dar poate au fost, pe orizontul abisal. Un gând vertical d-un sumbru minut sclișea pe cerul întunecat spunându-mi cât de efemeră e clipa cea lungă care e mult prea importantă în schița șubredă a destinului. Adierea suavului vânt îmi încrustase între neuronii hiperactivi ai actualei generații o plăcută umbră de o potențială escapadă în transcendent. Aflându-mă în postura de scrib latent, îți conturez o lume construită numai pentru spiritul tău într-un cub autonom ce se micșorează sfios pe zi ce trece. Dorința ta de a contribui la schimbarea schiței trasate din linii subțiri și străvezii, îți este suprimată de clipa primordială, de primul inocent minut din lungul șir al zilelor ca noaptea. Sufletul scufundat în aerul insuficient, trebuie să-și găsească hrana în efemerul etern al clipelor tot mai rarefiate ce sclișesc pe pânza vieții. În imposibilitatea de a cuprinde văzduhul trăirilor ce se scurg ca leucocitele prin venele corpului tău, poate, în schimbul eternei bătălii, vei mai prefera liniștea.

Ora 12. Închiderea.

Réthorique (2007-03-11 12:55)

Ce ești tu când cu ochii tăi străvezii și egoiști te uiți în sfintele cărți și citești niște litere mici ce-ți par mai mult furnici? Armonia și semantica literelor luate ca un întreg unitar, ți se scurge prea repede printre sinapsele blocate din țeasta-ți fragilă și zâmbești anorexic ca un naiv profesionist la multitudinea de cuvinte ce par a fi înșirate pentru a-ți pierde timpul prea puțin prețios. Când nici foaia nu-ți mai este de folos, dai uitării și ultima speranță a noastră. Ce îmbinare magică de litere timide te-ar putea defini(i) pe tine, cel ce te regăsești în lumea stâlcită, dar multă?

/dev/null

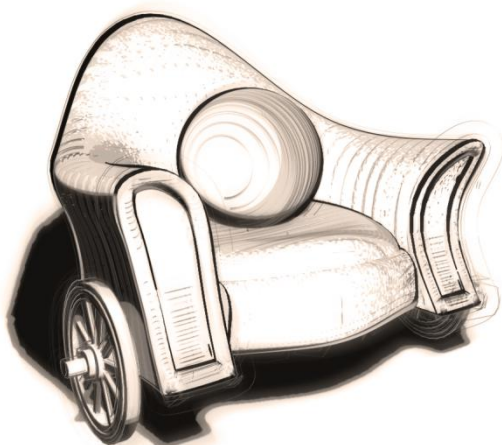

În cerul tău (2007-03-03 12:08)

Venind dintr-o lume umedă, unde gândurile curg în șiroaie de lacrimi impure, privesc agale spre cerul golit de apa oceanului adânc și plin de licurici flămânzi, în întunericul calduț al primăverii ce se așterne peste văzduh. Stau așteptând apariția sfioasei sfere neincandescente de pe boltă, și simțind, parcă, materia vibrând prin aerul plăpând din pricina florilor ce ies lent din ademenitorul pământ, o bucurie imensă mă cuprinde, asistând miracolul vieții noi. Trăirile și freamățul naturii aflate în pragul unui nou început, se transformă în cuvinte ce vestesc metamorfozarea împrejurimilor. Însă, răcoarea iernii încă prezentă-mi îngheață neuronii fragili, iar pleoapele-mi cad ca doi stejari, încetând a mai scrie p-ascunziș în lumina stinsă. Așadar, sub luciul potolit al bolții, adormit dus, visele lacrimilor se prefac într-o datorie nejustificabilă, iar datoria, peste noapte, e dorință, dorințele - vise.

Ditto.

Ultimul zid (2007-02-22 11:59)

Stând pe tronul întunericului ca o ciripă pe casă, în vântul aspru de iarnă cristalină, mă uit în jur, în luminișul fragil de dincolo de fereastra aprinsă, și văd în profunzimea lui o lume care încântă printr-un farmec aparent. Încețișor, cuvintele din lumea lor încep să se audă ca o șoaptă, gâdilându-mi timpanul ascuțit de peste ani și ani. Totul este în van când fiecare slovă din spusele lor șoptite, este o pură efemeră. Un zid inconfundabil filtrează ploaia de vorbe cu scopul de a lăsa perplexă fiecare unitate umană. Astfel, zilele continuă într-o așa zisă liniște, aflându-mă în cutia pandorei ce are menirea de a balansa într-un mod coerent evenimentele și repetiția cotidiană.

Ocean de stele (2007-02-20 12:37)

Aplecat, pe bancă, privesc agale spre griul timpului modern și simt mireasma grădinii de flori de primprejur. Sus, un adânc ocean de stele sclipește și stă să se prăbușească peste vegetația multicoloră ce în neștire zâmbește și se mișcă mlădios în vibrațiile prea fragilului vânt. Iar eu, stând nemișcat, mă las cuprins de muzica creată de neuronii gânditori... O muzică pustiită de note și de ritm, care lent se transformă în frica palpabilă de dincolo de ușa cutiei. Închizând ochii, o transpunere în planul viselor spulberate, devine aieveja, iar restul se mistuie prea rapid pentru a mai fi o lume reală.

Dedicații radio

Majoritatea dedicațiilor sunt scrise de Marius, dar cele marcate cu "Mihai", sunt scrise de el :).

Sper să vă placă acest tip de scrieri. Sunt gânduri mici și sintetice. Toate dedicațiile au fost citite cu voce **tare** pe post, chiar dacă unele sunt poate prea lungi.

Sunt ordonate cronologic, cele mai noi sunt primele, cele mai vechi ultimele.

Mihai 04/02/2007 21:34:31

Luna răsare serafică în valurile adânc întunecate ale nopții. Dimprejurul ei, bulbii strălucitori și nemuritori înfloresc pe cer, dând un parfum abia simțit. Eu plutesc pe sunetele petalelor din paradisul depărtat, ce-mi colorează viziunea-n felurite nuanțe. ROBO Design vă dorește să aveți o plută frumoasă și un voiaj colorat de parfumuri serafice. Audiție plăcută la Frank Sinatra.

04/02/2007 22:14:20

Ca un visător ce se teme de propria sa umbră, în întuneric cu un condei gol, așezat aparent liniștit pe jilțul iluzionărilor, stau și scriu în strălucirea pâlpăindă a lunii ce prin fereastră așterne o fermecătoare vrajă ce inevitabil te topește încălzindu-te cu o bucurie ce n-are seamăn. Slovele pale se scurg încetisor printre degetele ce lin dansează după ritmul inimii ce saltă de mângâierea astrelor de pe prea curatul cer. Obosit și desfrunzit de ceasul târziu ce trece molcom, pleoapele se apleacă trăgând cortina peste sceneta ce s-a încheiat. În culise, o dedicație s-a întrupat din literele proaspete. De pe culmea zenitului meu, ROBO Design, vă urează tuturor să aveți o săptămână bună, spor la lucru și deschideți ferestrele, să intre lumina. Chris de Burgh.

03/02/2007 20:02:11

Parfumându-mă timid ca o furnică, pe bancă, realizez că soarele deja începe a se prefăce în cenușă aurie. Mii și mii de floricele parfumate-n tot atâtea culori vesele, acum încep să fie tot mai palide, căci cu ale lui brațe, întunericul sugrumă, din văzduh, întregul necuprins, prefăcând pustiul palpabil și omniprezent, iar liniștea de cristal e viața. Îmbătându-mi ochii cu gânduri de-o fantezie colerică ce încetisor se aprind, împreună cu miile de suflete luminoase așezate parcă pentru eternitate pe boltă doar ca să călăuzească omul p-un drum de noapte. În pâcla feerică ce mă-nconjoară, aud cântul duios al unei lălele îmbujorate ce dansează ca o petalică în adierea vântului metalic ce acum îmi suflă-n ceafă trezindu-mi fiori din alte vremuri. ROBO Design vă urează vise plăcute în lumina lunii, un sfârșit de săptămână colorat, iar noaptea aceasta să fie cât mai parfumată de cuvinte cu litere prietenoase. Audiție plăcută la Mylene Farmer - Désenchantée.

Mihai 28/01/2007 20:51:45

Colorile vesele ale cerului de seară târzie mă transpun în paradis, unde frumosul se poate regăsi în invizibilul monoton al zilelor. Lumina rotundă de pe cer mă așteaptă și-mi zâmbește când mă vede. Însă eu știu că ea e prea departe: rămân pe bancă, răcorit de adierea vântului albastru. ROBO Design dorește consumatorilor MixFM numai respect. Melodia dorită: orice de la Frank Sinatra.

28/01/2007 20:40:45

Scufundându-mă printre formațiunile de neuroni ce-și duc traiul nociv, mă regăsesc într-o pădure stinsă de trecutul vijelios al propriei mele ființe ce cu fiecare zi învață ceva nou, dar cu toate acestea un fenomen de eroziune internă se petrece, proces ce pare a se scurge din transcendentul intangibil al firii omenești. Însă, această acțiune reușește să mențină în viață hoardele de celule regăsite-n fiecare strat de evoluție a ansamblului biologic din ce se constituie omul. Dincolo de aceste firmituri textiliste, un gând, firav ca firul de iarbă îmbibat de apa proaspătă a lacrimilor scurse din nourii grei, se decolorează scurgându-se pe hârtia de sub degetele plătând și invizibile ochiului nepriceput... Astfel, cu ajutorul fiecărui element ce mă înconjoară, o dedicație întârziată vă cutremură micul timpan. ROBO Design vă urează tuturor să aveți succes în noua săptămână, iar ca întotdeauna, să fiți buni... și lucrativi. Din inima, nu din cord, vă doresc audiență cât se poate de plăcută la Alizée. că doar nu se va opri vântul precum cuvântul pe hârtie.

Mihai 21/01/2007 21:21:15

Invizibili dar unii simțiți, urcăm scările nemuritoare ale paradisului în văzduhul vid al universului paralel ce ne aparține. Jocul s-a stins iar acum căutăm nemulțumirile în petale, în oglinzi, în destin. ROBO Design vă dorește ca, plictisiți de eternitatea nemulțumirilor găsite, să nu uitați de fulgii de neaună, și de zâmbetul ființelor dragi. Audiență plăcută la Demis Roussos.

20/01/2007 19:42:34

Cu tot insuccesul timpului pierdut în van, roadele de dinainte mențin un aer de o reușită perpetuă ce încă înflorește în văzul plebei nepricepute ce se înclină în bătaia vântului aspru... spre un abis cultural și spiritual ce va inflama în mod nebănuit viitorul însuflețirii marilor aspirații omenești. Stând în umbra falnicilor și greoaiele litere ce măresc taina necuprinsului întuneric ce are să se așterne pe umerii suavi ai copilului ce azi zâmbește prea naiv, încep a dansa ca o balerină cu ale mele degete pe foaia îngălbenită-ntunericul prefăcut în perle, iar în urma pașilor mâinii mele, o dedicație prelungită de năduful ascuțit al plămânilor, va răsună ca un tunet purpuriu. ROBO Design vă urează tuturor să aveți un sfârșit de săptămână cumpătat, chibzuință în treburile ce vă apasă pe umeri și nu în ultimul rând... să fiți pașnici precum o frunză în lumina soarelui. Chris de Burgh, vă rog.

14/01/2007 20:36:16

În odaia mea etern ocupată, stau eu preocupat de literele pixelate, iar o lumină sfioasă și optimistă se răsfrânge în obstacolele ce constituie decorul de dinafară. Un joc de lumină și culoare înveselește odaia în micșorare, totul pare a fi o muzică lentă din amurgul frunzelor de toamnă ce gădilă gâzele muncitoare. Inspirat de feeria sublimă a zilelor senine, ROBO Design vă clădește o dedicație din slove arămii. Să aveți o săptămână sfântă ca stele de pe cer, iar lumina zilei ce intră pe fereastră, să fie cât mai strălucitoare pentru voi. În final... Alizée.

01/13/2007 21:04

Cu o floare-n mână, între betoanele omniprezente, stau eu cufundat și poleit de gândurile reci și gri ce răzbat printre neuronii flămânzi de frumusețea naturii. Un gând aparte își face simțită prezența în sufletul singuratec. Este dorul și amintirea frumuseții naturale din îndepărtatele zări. E o efemeră a paradisului pierdut hrănită de gânduri ce vibrează în această dedicație. Vă urez tuturor o seară plăcută și veselă. Să fiți bucuroși... Chris de Burgh și doamna în roșu vă încântă.

07/01/2007 20:56:26

Încercând la lumina copacului bătrân să adorm, am realizat în tihnă că sărbătorile au trecut ca o furnică pe sub căciula mea, iar nimeni nu a trăit sărbătoarea de a fi împăcat cu sine și de a trăi o emoție specială, emoția de a fi cu cei dragi, pe prispă, în soarele de toamnă încă vie. Fiecare, mulțumindu-se să materializeze sărbătorile și să se desentimentalizeze cu fiecare minut ce-și adaugă, numai decât să îmbucure comercianții. Cu primul zâmbet de duioșie duhovnicească, din acest an, în ceas târziu, încerc să retrezesc un gând de bucurie și lumină interioară cu o dedicație pentru voi. Vă doresc tuturor La Mulți Ani, să aveți sănătate și bucurii în noul an. Fie ca 2007 să vă aducă bucurii câte litere-n dedicația asta. De la ROBO Design... Alizée, ca să ne vânturăm de ceea ce a fost.

17/12/2006 19:44:13

Într-o lume liniștită, dar vie, un mic gând de temere profundă se află aprins în mintea omului ce se micșorează încetișor, zilnic la lumina zilei stând la geamul postului de lucru. Războindu-se cu particulele vieții ce încarcă mișcările de mult îngreunate, viitorul desprins din trecutul regăsit sub multe alte forme, răzbate în textul scris în ultimele ore ale zilei ce trecuse ca un minut dilatat greoi. ROBO Design vă urează tuturor un început de săptămână hrănită de cunoaștere asiduă și să fiți împăcați cu ceea ce cunoașteți. Vă doresc să aveți audiențe plăcute la necunoscuta Alizée.

Mihai 16/12/2006 20:03:00

Globurile de Crăciun împodobesc cerul cristalin al nopții de vid. Parfumul pur al miresei nopții stăpânește spiridușii ce se întrec cu pregătirile. Cu toții așteptăm să ne aducă înțeleptul cadouri. Acoperit cu pătura albă a iernii, ROBO Design vă dorește căldură și liniște-n pomul de Crăciun.

10/12/2006 21:37:01

Printre snopii de paie, văd aieva pe drumul pietruit de țară o caleașcă trecând prin fața curții, praful îmbietor printre razele serii timpurii de-o iarnă frumoasă trezește o imagine vie a clipelor frumoase petrecute în liniștea timpului trecut și mă prefac, încetișor într-un colb de ceață pură în seara ce are să vină peste desigurile de ceară. În lumina soarelui deja apus, apăsând silabele grele ale stelelor de pe cer, vă spun tuturor să ascultați cu duioșie de cei ce vă vor binele, să petreceți alături de cei dragi cât mai mult în liniște și să aveți o săptămână plăcută precum basmele din copilărie. Audiențe plăcute tuturor în lumina muzicii Alizéeice.

Mihai 09/12/2006 22:49:17

Crinii au înflorit strălucitor pe valurile albastre ale cerului. Parfumul lor străbate infinitul necunoscut și mă face să visez mai mult, și mai mult, la zilele de primăvară. ROBO Design dorește tuturor doamnelor și domnilor cele mai frumoase flori de pe bolta senină a vieții. Melodia: orice de la Demis Roussos.

03/12/2006 21:07:15

În scutul de căldură, într-o lumină aurie de seară senină de toamnă, privesc îmbătat la frumoasa Spica cum din neant apare încetișor zâmbind cu a ei lumină pe înalta boltă cerească prevestind apariția lui Arcturus. În această feerie de frumuseți celeste, ROBO Design, din a lui odaie vă pictează o dedicație. Vă rog să aveți o săptămână nouă și înstelată, neînsetată după avuție și să aveți liniște sufletească. Ciripind de dor după o vară caldă, vă cer Alizée - Veni Vedi Vici.

Mihai 26/11/2006 22:21

Numărând stelele, pe o bancă de lemn, în curtea casei, unde mirosul de crin trezește stelele nopții, și adoarme soarele, ROBO Design vă scrie o dedicație. Vă dorește tuturor să simțiți mirosul și culoarea stelei voastre. Melodia Chris de Burgh - Lady in red.

Mihai 25/11/2006 21:38:53

În umbra soarelui, stelele strălucesc vesele pe rochia albastră a reginei de lapte. Ascultând ritmul vântului, ROBO Design culege o floare albă de pe câmpia albastră. Mirosul de paie din căpițele de pe deal se simte la fel de intens ca răcoarea serii. ROBO Design vă dorește o seară lirică, și să vă simțiți complet relaxați. Să fie Chris de Burgh, Missing you.

18/11/2006 20:03:57

În soarele de seară al toamnei târzii, dar caldă, o frunză mare cade lin în palmele mele; cuprinzându-o cu un calm aparte un suflu lăuntric se stârnește, este bucuria liniștii în natură ce puțini au plăcerea de a o trăi. Cu frunza verde și frumos mirositoare, o iau jos la vale, prin pădurea mare unde totul e ca o feerie bogată: copaci-nalți, mari și plini de taine strânse peste ani și ani, flori colorate în culori rar întâlnite și păsări fermecate încântă auzul. Luând un fir de iarbă verde încep a vă scrie o dedicație ce prin pădurea densă va răsună. Cu litere mărunte și suave vă doresc tuturor o zi frumoasă, să aveți parte de o sâmbătă aparte și sper că veți asculta cu duioșie pe Alizée.

12/11/2006 19:28:12

Acolo, în îndepărtare, o luminiță pâlpâie în întunecimea densă pentru fiecare om ce în chinurile sale zilnice se zbate pentru a ajunge la un nivel mai sus, iar pentru orice astfel de lumină fragilă un sfârșit se apropie cu o viteză tot mai mare, nimicind totul din văzduhul mic. Inspirat de oamenii ce parc-așteaptă în întuneric să se ducă mai departe, iar timpul să-i prăfuiască, nerealizând că lumina din văzduh este stinsă de o vreme bună, vă scriu o dedicație a căror litere etern strălucitoare vor rămâne un intermediu de exprimare eficientă. Vă doresc tuturor să aveți o autocunoaștere cât mai profundă, să țineți cu mândrie de ținta voastră în această lume și să fiți călăuziți de bunătate. Lăsați-vă cuceriți de Alizée - Veni Vedi Vici.

[Data necunoscută]

Leșind tiptil dintre perechile de copaci adormiți în noaptea senilă cu stele plăpânde ce de-o eternitate sclipesc fără de sens pe boltă, având un creion sleit de munca timpului, încep a vă scrie o dedicație mititică, vouă, celor ce ascultați acest post de radio. Vă doresc tuturor să aveți voie bună, spor la lucru și să descoperiți cu bucurie noua melodie de la Alizée.

05/11/2006 19:57:16

Având dreptul de a scrie pe timp de-o seară cioară, un fior de săptămână (chioară) bună mă cuprinde în val de scrieri simpliste. Pe-ntuneric, pe d-ascuns sub o frunză de Arganacée, voi scrie o pictură în cuvinte amorfe. Eu, de bună voie și nesilit de nimeni, ROBO Design, cu mâna pe tastatură, vă fac o dedicație pe ultra-scurte. Casă de piatră celor ce sunt proaspăt căsătoriți, somn ușor pentru somnoroși, spor la lucru pentru cei ce muncesc din dragoste, iar cei cu nimicurile, să aveți parte de ce meritați. Vă felicit pe toți cu Mylene Farmer.

04/11/2006 19:46:40

Printre fulgii jucăuși ce îmi acoperă înalții falnici umeri, stau întunecat în gerul nemilos al toamnei posace, iar un cristal săgetător străpunge necuprinsul determinând apariția unei dedicații compusă de ROBO Design din litere reci, dar strâns legate între ele. Fie ca în această săptămână căldura să fie un amic pentru eternitate, frigul un cuvânt de decorație artistică, iar restul să fie ca luminițele colorate de pe cerul cristalin. Din suflet pentru cei ce ascultă, Alizée să fie.

15/10/2006 21:08:13

Stând într-un compendium infinit al timpului etern și perpetuu azi, sfâșiat de neștiința zilei de azi și încercând să străpung nevăzutul prin eterna evoluție a cunoașterii individuale... ROBO Design vă sărută cu o dedicație lipsită de voioșie. Vă urez să fiți cât mai aproape de sintagma arhicunoscută ... a-toate-știutor, fie ca orice test de perspicacitate, anduranță psihologică sau fizică, și de inteligență ... să fie pentru voi o floare la urechea dreaptă. Și nu în ultimul rând, pe frontul de luptă, să aveți o săptămână precum precedentă. Audiție plăcută la ce vreți voi.. că Alizée nu merge. Recomand Chris de Burgh.

14/10/2006 19:22:34

Într-o toamnă pustie de octombrie, în camera mea goală, lângă scaun stau eu, cu o hârtie pur-albă și lipsit de eternul șprînt creativ, m-am pus a vă scrie o dedicație pe peretele vidului. Vă urez o seară plină de entuziasm omniprezent, o duminică plină de soare ca metaforele dulci din poezii, iar o săptămână împlinită de o multitudine de reușite ce au să vă lase zâmbind peste zile și nopți. Din partea ROBO Design, audiție plăcută la Alizée, că doar vântul nu stă, precum cuvântul scris.

13/10/2006 22:19

Stând pe malul Mureșului, într-o zi de Iulie, privesc agale și fără-de sens. Împrejur mii și mii de floricele palide, doar una zâmbea drăgălaș cu al ei glas ce suna ca o păsărică fermecată. ROBO Design parfumează auzul ascultătorilor MIX FM cu o dedicație simplă, de sfârșit de săptămână. Să aveți un sfârșit de săptămână apoteotic, frunzele toamnei să nu vă stea în cale și să nu uitați de frumoasele patriei. Vă doresc audiție plăcută la Celine Dion - A new day has come.

08/10/2006 20:57:15

Soarele apune, într-o zi de duminică, iar la Mix FM, vestit de un glas duios, răsare un alt soare. Ascultătorii timizi se adună să asculte vibrațiile fragile ale corzilor vocale, ca droaia de ciupercuțe după o ploaie fină, în pădurea pictată-n culori eterne. Un ascultător mititel îi dedică făpturii zâmbitoare de pe tronul cenaclului... o melodie special pentru ea, Celine Dion.

08/10/2006 18:48:31

Deasupra codrului stufos, cocoțat pe un vârf de iarbă, admir mândra pustietate a toamnei... sub înalta boltă înstelată, vântul șuieră și alienează săbiile verzi, de acum... rărite. Coborându-mă... un dor de a scrie în feerie mă cuprinde; din multitudinea de picturi literare, pentru voi, ROBO Design alege o dedicație parfumată în culori de octombrie senin. Fie ca săptămâna ce vine, universul să fie creația voastră, florile - gândurile, iar miresmele vibrante ale codrilor ce dansează în vânt, să vă descrețească frunțile în clipele mai grele. Vă urez audiție plăcută la Chris de Burgh.

07/10/2006 20:49:09

Ascultând picurii de toamnă, octombrie pare mai sigur, literele neinițiate pe foaie curg ca musculițele firave, venite să mănânce. De pe un scaun etern ocupat, ROBO Design vă scrie o dedicație inspirată de picurii ce curgând, albesc fereastra, în mod frumos. Să aveți un octombrie frumos, iar iarna ce vine să vă ofere ocazii frumoase prin care să vă reamintiți de cei dragi. Audiție plăcută la ... orice în franceză. Dar să fie Akizée. :)

06/10/2006 22:37:27

Într-o lume adâncă, albastru întunecată, raze strălucitoare și plăpânde străpung nevăzutul, iar din tot ce mișcă, particule mari și fermecătoare țâșnesc ca o apă dintr-un izvor cristalin; leneș, ROBO Design vă scrie cu mișcări mlădioase, inspirat de lumea vie, o dedicație ce rămâne pe fundul abisal al timpului. Să aveți un sfârșit de săptămână liniștit și lipsit de temerile zilei de mâine, frumos ;), iar fiecare mișcare a voastră, să fie fermecătoare și să gădile necuprinsul ochiului. În încheierea acestui mesaj, în nespusa lume a tainelor, o comoară mi se arată, într-un cuib luminos: Alizée ! :)

01/10/2006 19:48:35

Mergând pe un drum de seară, ce duce spre o toamnă bătrână, de mână cu un greieraș, cântăm o doină delicată pentru stelele ce răsar în cale, iar ROBO Design vă scrie o dedicație pictată-n cuvinte fragil alese pentru cei ce au timpan s-asculte. Să vă fie frunza, frunză, voia-bună și mai bună, săptămâna ce vine și mai reușită decât precedentă, iar lumina soarelui să vă lumineze nu doar inima. Urez tuturor ascultătorilor audiție plăcută la delicata Alizée. ;)

30/09/2006 21:03:02

Stând în fundul odăii, în fața oglinzii, la o lumină sumbră ce pâlpâie mai des decât bătăile inimii, fiind inspirat de imaginea din oglinda fumurie, ROBO Design vă încântă cu o dedicație ce are să rămână în trecut, uitată de tumultul etern mai rapid. Cu toate că această seară se scufundă-n noapte, voi trebuie să rămâneți veseli, dornici de munca zilnică și să nu demisionați viața verticală pentru una orizontală. Vă urez din aburul nopții noapte bună, iar Alizée să vă-ncânte.

29/09/2006 22:41:33

În lumina lămpașului de seară, la fereastr-ascult cum vâjâie pacea așternută peste meleaguri, inspirat de exploziile de licurici de peste drum, ROBO Design vă dezmiere cu o dedicație plăpândă, ce cu fumul literelor are să vă înduioșeze sufletele voastre. Vă doresc să aveți un sfârșit de săptămână liniștit, lipsit de repezeala eternă a săptămânii, cei dragi să vă fie aproape, iar sufletul vostru să fie bogat mirositor ca toamna aurie. Audiție plăcută la... ce alege DJ-ul.

24/09/2006 20:17:15

Din bogatele lanuri de grâu din Normandia, mergând spre înaltul Turn Eiffel, auzind zurgălăii turmelor lui Napoleon și văzând în îndepărtări înalții falnici munți Alpini, ROBO Design vă aduce sfios în dar, cu ocazia zilelor francofoniei, o dedicație inspirată de mult prea frumoasa Corsica. Să aveți parte de o săptămână frumoasă, lipsită de ambuteiaje, să nu uitați de familie și să fiți plini, bogați, de nimic altceva, decât de bucurii care să vă încânte inima cea neostenită. Audiție plăcută la o adevărată ajaxiancă, Alizée.

23/09/2006 23:05:30

Într-un ceas târziu de seară absurdă, din dosul sunetelor ce par a fi o muzică, ROBO Design descompune în mai multe note muzicale o dedicație versificantă pentru toți ascultătorii nocturni ai lui Mix FM. Fie ca muzica bună să vă încânte viața de zi cu zi și notele muzicale să vă fie niște jucării, iar gălăgia să fie de domeniul trecutului. Vă doresc în mod călduros... audiție plăcută... la Alizée.

22/09/2006 22:30:46

Dintre mii și mii de fulgi, ROBO Design iese zâmbind timid, cu o ușoară melancolie, să vă încânte cu o urare simplă, din cele mai vechi timpuri pentru fanii Alizée: să aveți parte de o viață ușoară, să nu uitați de cei din jur și să fiți productivi. Audiție plăcută la Alizée, preferata voastră ... și ... :).

17/09/2006 21:04:19

De sub stelajul plin cu borcane de miere, sub un capac plin de gem, ROBO Design vă face o strigătură în fel și chip. Să aveți parte de o viață dulce ca mustul de struguri, reușitele să se țină lanț ca gelatina, iar somnul să vă fie plin de arome dulci ca stelele pâlpânde de pe însuflețita boltă a cerului de toamnă jună. Să vă fie seara aceasta ca Alizée.

Mihai 15/09/2006 21:49:46

De pe câmpiile stratificate unde zboară fluturii ce alină pădurile cu parfumul lor, ROBO Design dorește tuturor frumoaselor și frumoșilor spor la învățătură-n noul an școlar. Să vă încânte iarăși Alizée.

09/09/2006 19:50:35

Din crângul fermecat unde păsările au adormit înflorind de cu zori, iar copacii viu colorați cântă o doină duioasă și vântul înviorează florile zburând spre țările calde, de sub o frunză bogată, ROBO Design iese să vă spuie împăcat, o urare din patru zări. Să aveți parte de sănătate mai puternică decât trunchiul unui stejar, bogăție eternă și bucurii mai multe decât petalele unui trandafir proaspăt de primăvară. O melodie de la mine, din ciur aleasă... pentru voi, Alizée.

08/09/2006 21:43:33

ROBO Design, de pe cea mai înaltă culme a liniștii de toamnă, urează ascultătoarelor și ascultătorilor, o seară mai plăcută ca toamna și mai frumoasă și bogată ca iarna. Vă dorim audiție plăcută la Alizée, cu o melodie ce are să vă încălzească inimile bogate de duioșie.

03/09/2006 20:35:06

Din pădurea întârziată, prin nuferii galbeni ce-o-ncarcă, într-o zi de duminică luminoasă, ROBO Design urează șuierând de veselie, tuturor ascultătorilor Mix FM... să aveți parte de o săptămână proaspătă ca o dimineață însorită dintr-o zi de primăvară, iar o viață ca o jună bombonică și să aveți bucurii strălucitoare mai multe ca stelele de pe înalta boltă. Audiție plăcută la Alizée.

02/09/2006 20:43:36

De pe câmpiile agreste, sub cerul înstelat de toamnă tânără, ROBO Design urează bunilor ascultători ai radioului Mix FM, sănătate din plin, bucurii mai multe ca niciodată și audiție plăcută la eterna Alizée.

